หัวข้อวิทยานิพนธ์

ผลของโปรแกรมการปฏิบัติช่วยคืนชีพขั้นพื้นฐานต่อความรู้ และการปฏิบัติช่วยคืนชีพของพยาบาล

ชื่อผู้เขียน

นางจาง บัว

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

รองศาสตราจารย์วิลาวัลย์	เสนารัตน์	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา	สุคนธสรรพ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.กนกพร	สุคำวัง	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ลาวัลย์	สมบูรณ์	กรรมการ
ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ลู	เลียวเรน	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ชนิดสองกลุ่มทดสอบก่อนและหลัง เพื่อศึกษาผล ของโปรแกรมการปฏิบัติช่วยคืนชีพขั้นพื้นฐาน ต่อความรู้และการปฏิบัติช่วยคืนชีพของพยาบาล กลุ่ม ตัวอย่างเป็นพยาบาลจากโรงพยาบาลที่มีการสอนแห่งที่ 1 มหาวิทยาลัยการแพทย์จีน เมืองเชินหยาง จำนวน 30 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนธันวาคม 2541 เครื่องมือที่ใช้ในการ รวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบทดสอบความรู้ และแบบประเมินการ ปฏิบัติการช่วยคืนชีพ ซึ่งนำไปหาค่าความตรงตามเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา .94 และ .97 ตามลำดับ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้เป็น .74 แบบประเมินการปฏิบัติช่วยคืนชีพเป็น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณา และการทดสอบลำดับที่เป็นคู่ของวิลคอดลัน การทดสอบแบบ วิทนียู และการทดสอบแมคนีมา

ผลการศึกษาพบว่า พยาบาลที่เข้าร่วมโปรแกรมมีความแตกต่างของความรู้เรื่องการปฏิบัติ ช่วยคืนชีพ ระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อทดสอบด้วยการ ทดสอบลำดับที่เป็นคู่ของวิลคอดสัน ที่ระดับ P = 0.001 และพบว่ามีความแตกต่างของจำนวนพยาบาล ที่มีคะแนนการปฏิบัติการช่วยคืนชีพชนิดผู้ช่วยเหลือคนเดียวและสองคนเป็นที่น่าพอใจ ระหว่างกลุ่ม ควบคุมและกลุ่มทดลองหลังการเข้าร่วมโปรแกรมอย่งมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อทดสอบด้วยการทดสอบ แมคนีมา ที่ระดับ P = 0.004, 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ

ผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล การศึกษาพยาบาล การบริหารการพยาบาล และการวิจัยทางการพยาบาลได้ โดยข้อมูลพื้นฐานเรื่องผลของโปรแกรมการ ปฏิบัติช่วยคืนชีพขั้นพื้นฐานจะนำไปสู่การพัฒนาความรู้และการปฏิบัติช่วยคืนชีพของพยาบาล อันจะ เป็นการประกันความสามารถในการปฏิบัติช่วยคืนชีพในคลินิกต่อไป

Thesis Title

Effect of Basic Life Support Program on Cardiopulmonary Resuscitation Knowledge and Performance among Nurses

Author

Mrs. Zhang Bo

M.N.S.

Medical and Surgical Nursing

Examining Committee:

Associate Professor Wilawan Senaratana Chairman
Assistant Professor Dr. Achara Sukonthasarn Member
Assistant Professor Dr. Khanokporn Sucamvang Member
Associate Professor Lawan Somboon Member
Professor Lu Zhuoren, MD.

Abstract

A quasi-experimental two-group pretest and posttest design was used to study the effect of Basic Life Support (BLS) program among nurses. Thirty subjects participated in this study. The data collection was done from November 1998 to December 1998 at the First Teaching Hospital of China Medical University, Shenyang. The instruments used for data collection composed of demographic form, the cardiopulmonary resuscitation (CPR) knowledge test, and the adult CPR performance checklist. The content validity indexes of the

two later parts were .94 and .97, respectively. The reliability of the CPR knowledge test was .74. The reliability of the CPR performance checklist was assured by interrater agreement of 1. Descriptive statistics, Wilcoxon Matched-Pairs Signed Ranks test, Mann-Whitney U test and McNemar's test were used to analyze the data as appropriate.

It could be concluded that there was a significantly difference of CPR knowledge among nurses between before and after BLS program attendance as tested by Wilcoxon Matched-Pairs Signed Ranks test at p=.001. For CPR performance, there was a significantly difference of number of nurses who had the satisfactory one-rescuer, two-rescuer, and overall CPR performance between the control and treatment group after program attendance as tested by McNemar test at p=.004, .000, and .000, respectively.

The finding of the study may be implicated to nursing practice, nursing education, nursing administration, and nursing research. It provides the baseline information regarding the BLS program and program evaluation. Such information can be used to further improve CPR knowledge and CPR performance to ensure to CPR capability among nurses in clinical practice.